

Een magisch fotoboek: Sense of presence

Oud-Strijenaar Rogier Maaskant staat momenteel zowel lokaal als landelijk in de belangstelling in verband met zijn project 'Sense of presence'. De fotograaf is bezig met een fotoboek, over insecten. "Omdat ze magisch zijn, en van vitaal belang voor ons als mens. Toch zijn ze niet eerder in al hun gratie op deze manier vastgelegd of te zien geweest. En dat gedurende hun geschatte 350 miljoen jarige bestaan".

Door: Henk van den Heuvel
Foto's: ©Rogier Maaskant

Wie is Rogier Maaskant?

Ik ben geboren in Heerjansdam, maar opgegroeid in Strijen. Ik zat op de Basisschool De Weele in Strijen, een buitengewoon leuke school. Daarna naar de middelbare

school in Rotterdam, op de fiets heen en weer. In die stad ben ik later ook begonnen met een studie bouwkunde.

Op welk moment voelde je een passie voor fotografie?

Mijn vader was een verwoed fotograaf en amateurfilmer, hij had



Rogier Maaskant fotografeert

Wanneer u wilt zien wat Rogier nog meer doet en maakt kunt u terecht op zijn website rogiermaaskant.com of hem volgen via [instagram.com/rogiermaaskant/](https://www.instagram.com/rogiermaaskant/). Zijn fotoboek Sense of presence verschijnt medio 2024 in een oplage van 600 exemplaren. Via zijn website kunt u inschrijven voor de voorverkoop hiervan. De prijs bedraagt dan 55 euro (inclusief verzendkosten).



diverse camera's. Ik was daardoor wel gefascineerd. Ik kreeg dan een camera mee op schoolreis, zo'n klikcamera waarmee je 24 foto's kon maken. Die foto's heb ik nog steeds trouwens. We gingen dan bijvoorbeeld naar het Open Luchtmuseum en ik maakte dan een foto van de zwanen daar. De natuur boeide mij. Dus op mijn tiende verjaardag vroeg ik een camera.

En die kreeg je ook?

Ja, een Kodak Disc camera, zo'n hele platte. Daar schoof je een disc in en dan kon je foto's maken. Die nam ik overal mee naar toe. Mensen om me heen noemden het een kwalitatief slechte camera. Ik heb die foto's nog steeds en als ik er naar terug kijk zie ik ook wel dat ze best matig waren, maar toen was ik er erg blij mee. Later kocht mijn moeder voor zichzelf een Pentax, een spiegelreflexcamera. Meer serieus werk, ik heb die camera dan ook in bruikleen genomen.

“ De Hoeksche Waard ken ik goed, dus daar heb ik veel foto's gemaakt ”

Pas na je middelbare schooltijd kon je fotografie met een studie combineren neem ik aan?

Mijn eerste keuze was architectuur, HBO Bouwkunde in Rotterdam. Ik vond dat best wel boeiend, ik stond vaak in de donkere kamer van de academie van bouwkunst. De man die daar audiovisueel runde vroeg mij waarom ik geen fotografie ging studeren. Uiteindelijk heb ik dat toen gedaan, ondanks het feit dat ik al drie jaar bezig was met bouwkunde. Ik werd toegelaten op de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag.

En dat paste meer bij je?

Architectuur is complex, bij ieder project zijn heel veel mensen betrokken. Er worden gaandeweg aanpassingen gedaan en het kan lang duren allemaal. Ik vond vooral de individualiteit van de fotografie zeer prettig en je ziet meteen het resultaat van je inspanningen. De studie zelf duurde mij iets te lang, maar ik heb die periode van vier jaar met succes afgerond.

En dan volgen de lastige keuzes. Opdrachten die je leuk lijken en de opdrachten waar je geld mee kunt verdienen.

Dat bleek reuze mee te vallen. Ik heb als beginnend fotograaf contact opgenomen met de omroep VPRO en kreeg meteen een leuke opdracht. Sportende kinderen fotograferen voor de gids, voor een Tv-programma. Daarna belden ze mij en heb ik diverse foto's voor de cover gemaakt. Maar ook voor andere opdrachtgevers ging ik aan de slag. Na een expositie met foto's uit New York werd ik gebeld door een reclamebureau, het waren toen gouden tijden voor een fotograaf.

Welke stijl vond je boeiend toen je begon?

Eerst straatfotografie, de stijl van de Amerikaan Garry Winogrand sprak mij erg aan. Later portretten, zo heb ik portretten gemaakt voor een fotoboek over dertig bekende Rotterdammers. Een hele leuke opdracht waar ik compleet vrij werd



gelaten. Ik ontwikkelde een eigen stijl, reportage-portretten. Voor het blad Intermediair portretteerde ik regelmatig bekende personen. Thuis of op de werkplek. Wat ik leuk vond was improviseren.

En hoe kom je dan terecht bij je huidige onderwerp, insecten?

Door de digitalisering is er veel veranderd, tegenwoordig is iedereen fotograaf. Mijn aanpak is vooral snel fotograferen, reageren, niet teveel bedenken. In 2007 liep ik

tuurhistorisch Museum gehangen. Bert opende de expositie, ik bleek de eerste te zijn die op dit idee was gekomen.

En nu geef je hier een vervolg aan.

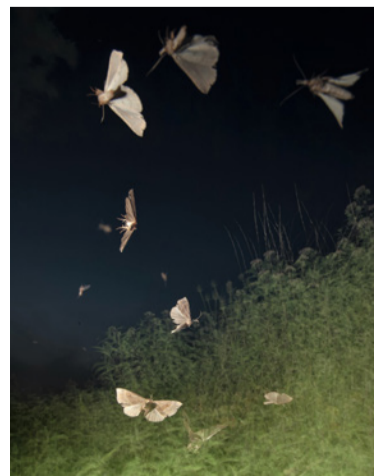
Ik heb alle soorten fotografie nu wel beoefend, dus besloot in 2020 dit weer op te pakken. Maar niet alleen schietmotten, ook andere vliegende insecten. Met een redelijke camera en goede software zijn spectaculaire resultaten te boeken.

“ Een onderscheidend fotoboek, waarin nachtelijk vliegende insecten een podium krijgen ”

eens door het Kralingse Bos, een avondwandeling in de schemering. Er vloog een pluisje door de lucht en dat leverde best een spannende foto op. Toen het donker werd werd ik na een tijdje geprikt door muggen. Met mijn camera opende ik toen de jacht op hen. Het leverde magische beelden op, ik was daar best door verrast. Er is zoveel leven dat ons totaal ontgaat.

Maar niet bepaald bekend terrein voor de fotografie.

Nee, een meisje in het café vroeg me naar mijn beroep en wat ik dan fotografeerde. Na mijn antwoord 'muggen' rende ze niet meteen weg. Ze studeerde in Wageningen en verwees me naar een specialist daar. Die bekeek mijn foto's en de muggen bleken schietmotten te zijn. Zijn collega entomoloog Bert Higler bestudeerde deze motten al 35 jaar en had nog nooit zulke mooie foto's gezien. Ze vielen dus in de smaak en hebben ook in het Na-



Aan de Kralingse Plas?

Ja, maar ook andere plaatsen. De Hoeksche Waard ken ik goed, dus daar heb ik veel foto's gemaakt. In de natuurgebieden, waar niet teveel mensen lopen. Ik begon in de schemering en ging door tot het goed donker was, je moet dan heel lang belichten.

En wat ervaar je dan?

Vooral de diversiteit, wat er allemaal vliegt. En wanneer. Ik heb wat boeken aangeschaft om me te verdiepen in wat ik had vastgelegd. Er bestaat ook een handige app om de soorten te herkennen.

Je hebt het project 'Sense of presence' genoemd.

De voorlopige werktitel van het fotoboek dat er gaat komen, voor de internationale markt. Een bijzondere boek met bijzondere foto's, zo is mijn idee.

Er lijkt belangstelling genoeg voor je project.

Zeker, er verscheen al een groot artikel in de Volkskrant en op de radio was ik te horen bij Radio Hoeksche Waard, Radio Rijnmond en Vroege Vogels radio (BNN/Vara).

Wat is het doel van je boek?

Voorop staat het tonen van schoonheid. Het moet een onderscheidend fotoboek worden waarin nachtelijk vliegende insecten een podium krijgen. De flitser van mijn camera plaatst ze in de spotlights, letterlijk en figuurlijk.